

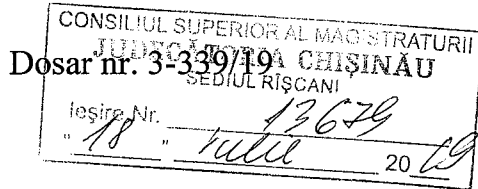
REPUBLICA MOLDOVA
JUDECĂTORIA CHIȘINĂU
sediul Râșcani

REPUBLIC OF MOLDOVA
THE COURT OF CHISINAU
office Râșcani

Chișinău, str. Kiev, 3 Republica Moldova
MD-2068, tel. (+373 22) 43 80 02,
tel./fax (+373 22) 43 80 02, e-mail: jrc@justice.md

Chisinau, Kiev 3, street, Republic of Moldova
MD-2068, tel. (+373 22) 43 80 02,
tel./fax (+373 22) 43 80 02, e-mail: jrc@justice.md

Curtea Constituțională a Republicii Moldova
mun. Chișinău, str. Alexandru Lăpușeanu, 28.

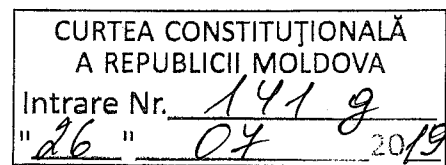
Judecătoria Chișinău (sediul Râșcani), Vă expediază spre examinare sesizarea privind excepția de neconstituționalitate prevederilor **art. 23 alin. (6) din Legea nr. 133 din 17 iunie 2016 privind declararea averii și intereselor personale**, prin prisma prevederilor art. 7, 21, 23 alin. (2) din Constituția Republicii Moldova, de către reprezentantul reclamantului Cernopiskaia Silvia, avocatul Tabarcea Alexandr, în cadrul cauzei de contencios administrativ intentată la acțiunea înaintată de Cernopiskaia Silvia împotriva Autorității Naționale de Integritate cu privire la contestarea actului administrativ.

Anexă:

1. Sesizarea privind excepția de neconstituționalitate, pe – 08 file;
2. Copia cererii de chemare în judecată și a actelor anexate, pe 17 file;
3. Copia încheierii nr. 3-339/19 din 18 iulie 2019, pe 03 file;

Cu considerațiune,
Judecătorul Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani)

Gandrabur Marcel

I. AUTORUL SESIZARII

1. Nume/ Prenume: TABARCEA Alexandr
2. Ocupația: Avocat
3. Sediul: mun. Chișinău, str. N. Testemițeanu 17/6, ap. 110
4. Adresa de corespondență: mun. Chișinău, str. Gh. Asachi 44, ap. 98
5. Telefon/ email: + 37379995545; alextabarcea@yahoo.com
6. Numele/Prenumele reprezentatului: Cernopiskaia Silvia Pavel

II. OBIECTUL SESIZARII

Articolul 26 alin. (3) din Legea nr. 133 din 17.06.2016 privind declararea averii și intereselor personale, mai exact a textului „subiectul declarării eliberat sau destituit din funcție potrivit prevederilor alin. (3)-(5) este decăzut din dreptul de a mai exercita o funcție publică sau o funcție de demnitate publică, cu excepția funcțiilor electorale, pe o perioadă de 3 ani de la data eliberării sau destituirii din funcția publică ori de demnitate publică respectivă sau din data încetării de drept a mandatului său”.

III. CIRCUMSTANȚELE CAUZEI EXAMINATE DE CĂTRE INSTANȚA DE JUDECATĂ

În fapt, în procedura Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, se află pe rol cererea de chemare în judecată, înaintată de către Cernopiskaia Silvia, privind contestarea Actului de constatare nr. 38/06 din 28 decembrie 2018, emis de către Autoritatea Națională de Integritate, prin care s-a constatat nedeclara și nesoluționarea, prin abținere, a conflictelor de interese în care s-a aflat, de fiecare dată când a fost chemată să rezolve cereri, sau să emită acte administrative, să încheie direct acte juridice, să ia decizii care vizează persoane apropiate, copilul Surchicean Ion și ginerele Popa Ivan, prin ce a încălcat regimul juridic al conflictelor de interese. (*cauza civilă nr. 12-3-7002-07022019*)

Prin Actul de constatare nr. 38/06 din 28 decembrie 2018 s-a dispus: „*se decade Dna Cernopiskaia Silvia din dreptul de a exercita funcții publice și funcții de demnitate publică pe o perioadă de 3 ani, de la data încetării de drept a raporturilor de de muncă în calitate de director al Instituției preșcolare nr. 55.*”

Totodată, de către Culicovschi Constantin, inspector de integritate al Inspectoratului de integritate al Autorității Naționale de Integritate, la data de 11 ianuarie 2019, a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție în privința lui Cernopiskaia Silvia, prin care s-a constatat că ultima nu a declarat și nu am soluționat, prin abținere, conflictele de interese în care s-a aflat, de fiecare dată când a fost chemată să rezolve cereri, sau să emită acte administrative, să încheie direct acte juridice, să ia decizii care vizează persoane apropiate, copilul Surchicean Ion și ginerele Popa Ivan, prin ce a încălcat regimul juridic al conflictelor de interese, acțiunile căreia au fost încadrate conform prevederilor art. 313² alin. (1) și (2) Cod contravențional.

Prin Hotărârea judecătorei Chișinău, sediul Ciocana din 18 martie 2019, s-a recunoscut vinovată Cernopiskaia Silvia în comiterea contravenției prevăzută la art. 313² alin. (1) Cod contravențional și s-a aplicat în baza acestei norme sancțiune sub formă de amendă în mărime de 120(una sută douăzeci) unități convenționale, *cu privarea de dreptul de a desfășura activitate managerială a instituției preșcolare pe un termen de 3(trei) luni.* S-a

recunoscut vinovată Cernopiskaia Silvia în comiterea contravenției prevăzută la art. 313² alin. (2) Cod contravențional și s-a aplicat în baza acestei norme sancțiune sub formă de amendă în mărime de 180(una sută optzeci) unități convenționale, *cu privarea de dreptul de a desfășura activitate managerială a instituției preșcolare pe un termen de 3(trei) luni.* Conform art.44 Cod contravențional, lui Cernopiskaia Silvia, i s-a stabilit definitiv, pentru concurs de contravenții, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, sancțiune sub formă de amendă în mărime de 190(una sută nouăzeci) unități convenționale, ceea ce constituie suma de 9 500(nouă mii cinci sute) lei, *cu privarea de dreptul de a desfășura activitate managerială a instituției preșcolare pe un termen de 4(patru) luni.*

Prin Decizia colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 mai 2019, a fost respins recursul declarat împotriva Hotărârii din 18 martie 2019 indicate supra, menținând pedeapsa aplicată.

Astfel, se constată faptul că lui Cernopiskaia Silvia, prin ambele acte emise de către Autoritatea Națională de Integritate îi sunt incriminate aceleași fapte, fapt pentru care se solicită suspendarea acesteia din funcția deținută.

IV. EXPUNEREA PRETINSEI SAU A PRETINSELOR ÎNCĂLCĂRI ALE CONSTITUȚIEI, PRECUM ȘI A ARGUMENTELOR ÎN SPRIJINUL ACESTOR AFIRMAȚII

Sintagma „subiectul declarării eliberat sau destituit din funcție potrivit prevederilor alin. (3)-(5) este decăzut din dreptul de a mai exercita o funcție publică sau o funcție de demnitate publică, cu excepția funcțiilor electorale, pe o perioadă de 3 ani de la data eliberării sau destituirii din funcția publică ori de demnitate publică respectivă sau din data încetării de drept a mandatului său” din art. 23 alin. (6) a Legii nr. 133 din 17.06.2016 privind declararea averii și intereselor personale contravine articolului 7, 21, 23 alin. (2) din Constituție, precum și articolului 4 din Protocolul 7 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și art. 14 ale Pactului internațional cu privire la drepturile civile și politice (Expunerea argumentelor este pe 5 file alăturate la prezenta sesizare)

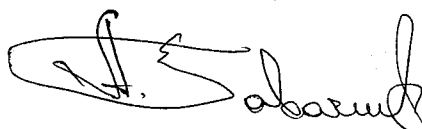
V. CERINȚELE AUTORULUI SESIZĂRII

Curtea Constituțională să declare neconstituțională sintagma „subiectul declarării eliberat sau destituit din funcție potrivit prevederilor alin. (3)-(5) este decăzut din dreptul de a mai exercita o funcție publică sau o funcție de demnitate publică, cu excepția funcțiilor electorale, pe o perioadă de 3 ani de la data eliberării sau destituirii din funcția publică ori de demnitate publică respectivă sau din data încetării de drept a mandatului său” din textul dispozițiilor articolului 23 alin. (6) din a Legea nr. 133 din 17.06.2016 privind declararea averii și intereselor personale.

VI. LISTA DOCUMENTELOR

Expunerea pretinsei încălcări a Constituției și argumentele în sprijinul acestor afirmații
– 5 file

Avocat, TABARCEA Alexandr, în interesele lui Cernopiskaia Silvia Pavel

EXCEPȚIE DE NECONSTITUȚIONALITATE

1. Dreptul de a nu fi judecat sau pedepsit de două ori pentru aceeași faptă a devenit un principiu fundamental și incontestabil al oricărui sistem de drept și este garantat de normele actelor internaționale, la care a aderat și Republica Moldova. Astfel, potrivit articolului 4 alin. 1 din Protocolul nr. 7 la Convenția Europeană, nimeni nu poate fi urmărit sau pedepsit penal de către jurisdicțiile aceluiași stat pentru săvârșirea infracțiunii pentru care a fost deja achitat sau condamnat printr-o hotărâre definitivă conform legii și procedurii penale ale acestui stat. Cu termeni similari operează și articolul 14 alin. 7 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice.
2. Curtea Constituțională, conferind principiului non bis in idem o conotație constituțională, în Hotărârea nr.26 din 23 noiembrie 2010 asupra excepției de neconstituționalitate a prevederilor alin.(6) art.63 din Codul de procedura penală a subliniat: (...) *dreptul de a nu fi urmărit, judecat sau pedepsit de mai multe ori pentru aceeași faptă derivă din art. 21 din Constituție, conform căruia: „ Orice persoană acuzată de un delict este prezumată nevinovată până când vinovăția sa va fi dovedită în mod legal, în cursul unui proces judiciar public, în cadrul căruia i s-au asigurat toate garanțiile necesare apărării sale”.*
3. Din conținutul normei constituționale se deduc trei principii: prezumția nevinovăției, caracterul public al procedurilor penale și posibilitatea persoanei de a utiliza toate mijloacele procedurale necesare pentru apărarea sa.
4. În speță, observăm că cet. Cernopiskaia Silvia a fost sancționată de două ori pentru aceeași faptă și anume:
 - a) prima data în temeiul la art. 313² alin. (1) și (2) Cod contravențional al Republicii Moldova și a fost aplicată o amendă în valoare de 9 500(nouă mii cinci sute) lei, cu *privarea de dreptul de a desfășura activitate managerială a instituției preșcolare pe un termen de 4(patru) luni.* Prevederile citate statuează că: „(1) Nedecararea conflictului de interese de către persoana care activează în cadrul unei organizații publice în sensul Legii nr. 133 din 17 iunie 2016 privind declararea averii și intereselor personale se sancționează cu amendă de la 45 la 60 de unități convenționale aplicată persoanei fizice, cu amendă de la 120 la 180 de unități convenționale aplicată persoanei cu funcție de răspundere cu privarea, în ambele cazuri, de dreptul de a desfășura o anumită activitate pe un termen de la 3 luni la un an”, (2) Nesoluționarea conflictului de interese în conformitate cu prevederile Legii privind declararea averii și intereselor personale se sancționează cu amendă de la 60 la 90 de unități convenționale aplicată persoanei fizice, cu amendă de la 180 la 240 de unități convenționale aplicată persoanei cu funcție de răspundere cu privarea, în ambele cazuri, de dreptul de a desfășura o anumită activitate pe un termen de la 3 luni la un an”;
 - b) a doua oară, pentru aceeași faptă, în temeiul Actului de constatare nr. 38/06 din 28 decembrie 2018, emis de către Autoritatea Națională de Integritate, prin care a fost

aplicată o altă privare de dreptul de a mai exercita o funcție publică sau o funcție de demnitate publică.

5. Examinand prevederile cuprinse în Codul contravențional și cele din Legea nr. 133 din 17.06.2016 privind declararea averii și intereselor personale atestăm că suntem în prezența când persoana este atrasă de două ori la răspundere pentru una și aceeași faptă, și anume - nedeclararea conflictului de interese de către persoana care activează în cadrul unei organizații publice și nesoluționarea conflictului de interese.
6. Sui generis putem afirma că ambele forme de răspundere sunt de natură penală și ambele prevăd sancționarea unor fapte identice. Astfel, în partea ce ține de răspunderea contravențională este de necontestat faptul că legea contravențională conține prevederi care indică de fapt natura penală a contravențiilor administrative. În cauza Ziliberg v. Moldova din 01 februarie 2005, Curtea Europeană a reținut că, caracterul general al legii contravenționale și scopul pedepsei, care este atât de a pedepsi, cât și de a preveni, sunt suficiente pentru a arăta că sunt aplicabile principiile similare celor două legi: contravențională și penală.
7. Curtea Europeană determină dacă fapta intră în domeniul de aplicare al „materiei penale” în funcție de criterii alternative: (1) calificarea juridică a infracțiunii litigioase în dreptul național, (2) natura însăși a acesteia și (3) severitatea sancțiunii aplicabile (Engel și alți c. Olandei; Ozturk c. Germaniei; Jussila c. Finlandei).
8. În situația în care o faptă nu este calificată drept penală după primul criteriu (deoarece în dreptul intern al statului membru este calificată drept contravenție, faptă administrativă sau disciplinară etc.), intră în joc criteriile doi și trei. Dintre cele două, esențial este al doilea criteriu, cel privind natura sancțiunii și în special primul subcriteriu - cui anume se adresează norma în discuție: unui grup specific (ex: militari; funcționari publici etc.) sau, dimpotrivă, are un caracter general (Eggs c. Elveției, comp. Weber c. Elveției).
9. În circumstanțele litigiului, Legea nr. 133 din 17.06.2016 privind declararea averii și intereselor personale prevede pentru nedeclararea conflictului de interese și nesoluționarea conflictului de interese o sancțiune mai aspră decât Codul contravențional.
10. Deoarece sancțiunile cuprinse în ambele norme, au o natură penală cu aplicare discreționară din partea statului, urmează a fi aplicat principiul aplicării legii penale mai favorabile. Or, în cazul în care legiuitorul, incriminează o faptă identică, dar nu distinge în ce situații se aplică sancțiunile Legea nr. 133 din 17.06.2016 și în ce situație se aplică prevederile Codului Contravențional, se creează un spațiu pentru decizii arbitrare, fiind afectate principiul constituțional al securității raporturilor juridice și dreptul la proprietate, garantate de art. 46 al Constituției.
11. Mai mult, în respectiva situație suntem în prezența a două norme de natură penală succesive, fapt pentru care urmează a fi aplicată cea mai blandă. În acest sens, și art. 7 paragraful 1 din Convenția Europeană impune stabilirea lexmitior în mod concret

și global. Prin urmare, cînd se stabilește că una din legi este mai favorabilă, atunci aceea se aplică în toate privințele.

12. Astfel, constatînd în speță că ambele forme de răspundere sunt de natură penală, prin raportare la circumstanțele cauzei, persoana fizică urma a fi atrasă la răspundere în temeiul Codului contravențional care stabilește o sancțiune mai blîndă.
13. Cu referire la incriminarea unor fapte de natură penală identice, în hotărarea din 18 mai 2017 în cauza Johannesson și alții vs. Islanda, Curtea Europeană a hotărît în unanimitate că a fost încălcat art. 4 din Protocolul nr. 7 la Convenția europeană. În cauză, reclamantii s-au plîns că au fost judecați de două ori pentru faptul de a nu fi făcut declarații exacte cu privire la veniturile realizate: în primul rînd, prin impunerea unor amenzi fiscale și, în al doilea rînd, printr-un proces penal ulterior și condamnarea pentru infracțiuni fiscale agravante.
14. Aplicînd jurisprudența relevantă, în cauza citată mai sus, Curtea Europeană a constatat că ambele seturi de proceduri au fost de natură penală. Mai mult decît atît, faptele care au stat la baza celor două proceduri au fost aceleași: atît condamnarea reclamantilor cît și impunerea de suprataxe fiscale au avut la bază nedeclararea veniturilor pentru aceeași perioadă de timp, și de asemenea au vizat aceleași sume eludate. Curtea a reiterat că, în cazul în care autoritățile răspund unui comportament ilicit cu proceduri atît penale cît și administrative, pentru a nu se încălca principiul non bis in idem, se impune să fie îndeplinite anumite condiții. În special, pentru a nu exista o dublare a procedurilor, între cele două seturi de proceduri trebuie să existe o legătură materială și temporală suficient de strînsă. De asemenea, acestea ar trebui să fie combinate într-o manieră integrată încît să formeze un ansamblu coerent.
15. În cazul dat, ambele texte normative stabilesc sancțiuni pentru același comportament ilicit. Ambele proceduri sancționatorii, pentru aceeași faptă, pot fi aplicate concomitent. Prin urmare, între aceste două seturi de proceduri nu există nici o legătura materială și temporală suficient de strînsă care ar determina combinarea într-o maniera integrată încît să formeze un ansamblu coerent, cerință reținută de Curtea Europeană în jurisprudența sa.
16. În speța dată, observăm că regula generală stabilită de elementul bis (dublă procedură) al principiului ne bis in idem urmărește interzicerea repetării unei proceduri penale care a fost încheiată printr-o decizie „definitivă” (a se vedea A și B v. Norvegia, [MC], 15 noiembrie 2016, § 109).
17. Totodată, în decizia Zigarella v. Italia din 3 octombrie 2002, Curtea Europeană a adăugat o nouă condiție la elementul bis pentru procedurile paralele. Astfel, în această cauză Curtea Europeană a examinat dacă articolul 4 din Protocolul nr. 7 se aplică în toate procedurile noi pornite în legătură cu aceeași infracțiune, adică indiferent dacă la pornirea acestora se cunoștea sau nu despre faptul că persoana a fost deja judecată în procedurile anterioare sau dacă articolul menționat se aplică

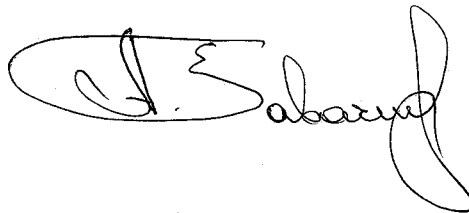
doar în privința procedurilor noi la pornirea cărora se cunoștea cu certitudine faptul că persoana a fost deja judecată. Astfel, în cauza menționată, Curtea Europeană a reținut că încălcarea articolului 4 al Protocolului nr. 7 are loc doar atunci când la pornirea noilor proceduri autoritățile cunoșteau despre judecarea inculpatului în cadrul procedurilor anterioare.

18. În acest sens, pentru a fi respectat principiul ne bis in idem, Curtea Europeană a reținut că a doua procedură trebuie să înceteze după ce prima procedură devine definitivă (*Zigarella v. Italia*, citată supra).
19. Totodată, având în vedere că principiul ne bis in idem le impune autorităților publice competente nu doar interdicția de a judeca repetat o persoană, ci și interdicția de a urmări penal de mai multe ori persoana pentru aceeași faptă (HCC nr. 12 din 14 mai 2015, § 52), Curtea reține că în cazul existenței a două proceduri paralele cu privire la aceeași faptă și la aceeași persoană, procurorul, care află aceste informații, este obligat să înceteze una dintre aceste proceduri pînă la trimiterea cauzei în instanța de judecată. În mod similar, dacă se află despre existența unei proceduri paralele la etapa judecării cauzei, pentru respectarea principiului ne bis in idem este necesară încetarea procesului penal.
20. Raportînd cele enunțate supra, este imperios faptul că, atît Actul de constatare nr. 38/06 din 28 decembrie 2018, cît și Procesul-verbal cu privire la contravenție, a fost întocmit de către același organ, în persoana d-lui Culicovschi Constantin, inspector de integritate al Inspectoratului de integritate al Autorității Naționale de Integritate. Astfel, se cunoștea despre faptul că, persoanei i se incriminează săvîrșirea aceluiași faptă, fiind pornite proceduri paralele cu aplicare sancțiunilor de ordin penal.
21. Problematika dublei sancționări a fost abordată pe larg în practica Curții Constituționale în cauze similare și anume: în Hotărîrile sale nr. 2 din 30.01.2018 și nr. 5 din 06.03.2018. Curtea menționează că exigențele statului de drept presupun inter alia asigurarea legalității și a certitudinii juridice (Raportul privind preeminența dreptului, adoptat de Comisia de la Veneția la cea de-a 86 sesiune plenară, 2011, §41). În acest context, Curtea reține că principiul legalității și al certitudinii juridice este esențial pentru garantarea încrederii în statul de drept și constituie o protecție împotriva arbitrarului. Așadar, asigurarea și respectarea acestor principii obligă statul să edicteze într-o manieră clară și previzibilă normele adoptate. Adoptarea de către legiuitor a unor legi accesibile, previzibile și clare se impune și prin articolul 23 alin. (2) din Constituție, care stabilește obligația statului de a asigura dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle sale. În acest sens, norma constituțională stabilește că statul publică și face accesibile toate legile și alte acte normative. În Hotărîrea nr. 26 din 23 noiembrie 2010, Curtea a reținut că: „Pentru a corespunde celor trei criterii de calitate - accesibilitate, previzibilitate și claritate - norma de drept trebuie să fie formulată cu suficientă precizie, astfel încît să permita persoanei să decidă asupra conduitei sale și să prevadă, în mod rezonabil, în funcție de circumstanțele cauzei, consecințele acestei

conduite. În caz contrar, cu toate că legea conține o normă de drept care aparent descrie conduita persoanei în situația dată, persoana poate pretinde că nu-și cunoaște drepturile și obligațiile. Într-o astfel de interpretare, norma ce nu corespunde criteriilor clarității este contrară art. 23 din Constituție [...].” În acest context, în jurisprudența sa anterioară, Curtea a subliniat că legea trebuie să reglementeze în mod unitar, să asigure o legătură logico-juridică între dispozițiile pe care le conține și să evite paralelismele legislative, ce generează incertitudine și insecuritate juridică. Or, în procesul de legiferare este interzisă instituirea aceluiași reglementări în mai multe articole sau alineate din același act normativ ori în două sau mai multe acte normative (HCC nr.2 din 30.01.2018). Prin Hotărârile Curții Constituționale menționate, au fost declarate neconstituționale două prevederi din Legea cu privire la antreprenoriat și întreprinderi care dublau două sancțiuni prevăzute de Codul contravențional.

22. În temeiul celor relatate mai sus, suntem de părerea că sintagma subiectul declarării eliberat sau destituit din funcție potrivit prevederilor alin. (3)-(5) este decăzut din dreptul de a mai exercita o funcție publică sau o funcție de demnitate publică, cu excepția funcțiilor electorale, pe o perioadă de 3 ani de la data eliberării sau destituirii din funcția publică ori de demnitate publică respectivă sau din data încetării de drept a mandatului său” din textul dispozițiilor articolului 23 alin. (6) din a Legea nr. 133 din 17.06.2016 privind declararea averii și intereselor personale caracterizată printr-o tehnică legislativă deficitară, nu întrunește exigențele de claritate și previzibilitate și sunt astfel incompatibile cu principiul fundamental privind respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor, prevăzut de art. 7 din Constituție, cu dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle, prevăzut de art. 23 alin. (2) din Constituție, de art. 4 din Protocolul 7 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale

Avocat

TABARCEA Alexandr

ÎNCHEIERE

18 iulie 2019

mun. Chișinău

Judecătorul Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani), Gandrabur Marcel, specializat în materia contenciosului administrativ,

examinând cererea reprezentantului reclamantului Cernopiskaia Silvia, avocatul Tabarcea Alexandr cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate,

în cauza de contencios administrativ intentată la acțiunea înaintată de Cernopiskaia Silvia împotriva Autorității Naționale de Integritate cu privire la contestarea actului administrativ,

a c o n s t a t a :

Cernopiskaia Silvia a înaintat acțiune împotriva Autorității Naționale de Integritate cu privire la contestarea actului administrativ.

În ședința de judecată reprezentantul reclamantului Cernopiskaia Silvia, avocatul Tabarcea Alexandr a înaintat cerere în temeiul căreia a solicitat ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale a Republicii Moldova în vederea exercitării controlului constituționalității art. 23 alin. (6) din Legea nr. 133 din 17 iunie 2016 privind declararea averii și intereselor personale prin prisma prevederilor art. 7, 21, 23 alin. (2) din Constituția Republicii Moldova.

În motivarea cererii a menționat că, prevederile art. 23 alin. (6) din Legea nr. 133 din 17 iunie 2016 privind declararea averii și intereselor personale contravin flagrant prevederilor art. 7, 21, 23 alin. (2) din Constituția Republicii Moldova precum și prevederilor art. 4 din Protocolul 7 la Convenția Europeană pentru Drepturile Omului și art. 14 din Pactul Internațional cu privire la drepturile civile și politice.

Analizând argumentele ce vizează ridicarea excepției de neconstituționalitate și raportându-le, per ansamblu, la chestiunea abordată, judecătorul consideră necesar de a ridica excepția de neconstituționalitate cu sesizarea în acest sens a Curții Constituționale a Republicii Moldova din următoarele considerente.

În corespundere cu art. 2 alin. (2) din Codul administrativ, anumite aspecte ce țin de activitatea administrativă privind domenii specifice de activitate pot fi reglementate prin norme legislative speciale derogatorii de la prevederile prezentului cod numai dacă

această reglementare este absolut necesară și nu contravine principiilor prezentului cod.

În acord cu art. 195 din Codul administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art. 169–171.

Conform art. 230 din Codul administrativ, încheierile judecătorești care se motivează se emit în procedură scrisă. Dacă consideră necesar, instanța de judecată citează participanții la proces.

În conformitate cu art. 12¹ din Codul de procedură civilă, în cazul existenței incertitudinii privind constituționalitatea legilor, a hotărârilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărârilor și ordonanțelor Guvernului ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze, instanța de judecată, din oficiu sau la cererea unui participant la proces, sesizează Curtea Constituțională.

La ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale, instanța nu este în drept să se pronunțe asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, limitându-se exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții:

a) obiectul excepției intră în categoria actelor prevăzute la art. 135 alin. (1) lit. a) din Constituție;

b) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia ori este ridicată de către instanța de judecată din oficiu;

c) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei;

d) nu există o hotărâre anterioară a Curții Constituționale având ca obiect prevederile contestate.

Ridicarea excepției de neconstituționalitate se dispune printr-o încheiere care nu se supune niciunei căi de atac și care nu afectează examinarea în continuare a cauzei, însă până la pronunțarea Curții Constituționale asupra excepției de neconstituționalitate se amână pledoariile.

Dacă nu sunt întrunite cumulativ condițiile specificate la alin. (2), instanța refuză ridicarea excepției de neconstituționalitate printr-o încheiere care poate fi atacată odată cu fondul cauzei.

Instanța de judecată poate ridica excepția de neconstituționalitate doar dacă cererea de chemare în judecată sau cererea de apel a fost acceptată în modul prevăzut de lege ori dacă cererea de recurs împotriva hotărârii sau deciziei curții de apel a fost declarată admisibilă conform legii.

Judecătorul reține că titularul acțiunii pretinde neconstituționalitatea art. 23 alin. (6) din Legea nr. 133 din 17 iunie 2016 privind declararea averii și intereselor personale prin prisma prevederilor art. 7, 21, 23 alin. (2) din Constituția Republicii Moldova.

La fel, judecătorul atestă că cererea de ridicare a excepției de neconstituționalitate enunțată, întrunește exigențele legale și urmează a fi admisă or, obiectul excepției intră în categoria actelor prevăzute la art. 135 alin. (1) lit. a) din Constituția Republicii

Moldova, excepția este ridicată de către subiectul abilitat de lege cu acest drept, prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei și nu există o hotărâre anterioară a Curții Constituționale a Republicii Moldova având ca obiect prevederile contestate.

În lumina celor menționate supra și în conformitate cu art. 2, 195, 230 din Codul administrativ, art. 12¹, 269-270 din Codul de procedură civilă, judecătorul

d i s p u n e:

Se admite cererea înaintată de reprezentantul reclamantului Cernopiskaia Silvia, avocatul Tabarcea Alexandr cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate, în cauza de contencios administrativ intentată la acțiunea înaintată de Cernopiskaia Silvia împotriva Autorității Naționale de Integritate cu privire la contestarea actului administrativ.

Se sesizează Curtea Constituțională a Republicii Moldova cu privire la realizarea controlului constituționalității art. 23 alin. (6) din Legea nr. 133 din 17 iunie 2016 privind declararea averii și intereselor personale prin prisma prevederilor art. 7, 21, 23 alin. (2) din Constituția Republicii Moldova.

Se remite Curții Constituționale a Republicii Moldova prezenta încheiere, sesizarea reprezentantului reclamantului Cernopiskaia Silvia, avocatul Tabarcea Alexandr, copia acțiunii de contencios administrativ.

Ridicarea excepției de neconstituționalitate nu afectează examinarea în continuare a cauzei, însă până la pronunțarea Curții Constituționale asupra excepției de neconstituționalitate se amână pledoariile.

Încheierea nu este susceptibilă de atac.

Judecătorul

Gandrabur Marcel

Copia corespunde originalului, judecătorul

Gandrabur Marcel